

forslag om Skalaerne, men disse andre Ændringsforslag skal jeg ikke komme ind paa i Øjeblikket. Man er altsaa gaaet til 3 Skalaer: En for København, Frederiksberg og Gentofte Kommune, en for Købstæder og Landkommuner med over 2 000 Indbyggere, der har bymæssig Bebyggelse; dog med Ret for Kommunen til at anvende den for Landkommunerne nævnte Takst for de Aldersrentenyderes Vedkommende, som bor udenfor den bymæssige Bebyggelse; og en for Landkommuner. Jeg tror, at det er heldigt, at man ikke har flere Skalaer. Det foreslaas, at de faste Beløb i København og Frederiksberg skal være 1 008, i Købstæderne 804 og i Landkommunerne 600 Kr. aarlig plus et Dyrtidstillæg af 132 Kr. om Aaret, saa længe Pristallet er som i Øjeblikket, stigende og faldende med 6 Kr. halvaarligt, hver Gang Tjenestemændenes Dyrtidstillæg falder med 54 Kr. Det er et noget højere Dyrtidstillæg end det af Ministeren foreslaaede, men vi har ment, at de foreslaaede Takster med Dyrtidstillæget ikke er for høje, men paa den anden Side ogsaa er forsvarlige.

Man kan beregne de foreslaaede Bestemmelser økonomisk Rækkevidde ved Sammenligning med dem, der for Øjeblikket faar Alderdomsunderstøttelse. Derimod kan man ikke med Sikkerhed beregne Tilgangen: Flertallet ønsker at begrænse denne Tilgang noget og har derfor i Ændringsforslagene Nr. 16 og 17 foreslaaet en Ændring i § 6 i Lovforslaget, hvori det hedder, at Retten til at oppebære Aldersrente med dennes fulde Beløb er betinget af, at vedkommendes aarlige Indtægt ikke repræsenterer en Værdi af samme Størrelse som Halvdelen af den faste aarlige Rente med Tillæg af 200 Kr. I Ændringsforslag Nr. 16 foreslaas dette Beløb ændret til 100 Kr., og i Ændringsforslag Nr. 17 foreslaas det, at det kun skal være i de første 300 Kr. ud over det fradragfrie Beløb, der afkortes med 50 pCt., for de næste 600 Kr. 75 pCt., og hvad der ligger derudover, 100 pCt. Fradrag, og det vil føre til, at man vil standse ved en Formue paa i København godt 20 000 Kr., i Provinsbyerne knap 17 000 Kr. og i Landkommunerne knap 14 000 Kr. i Stedet for som efter Lovforslaget i København 28 222 Kr., i Landkommunerne 16 666 Kr., ligesom man, hvad Ind-

tægten angaar, for Landkommunernes Vedkommende vil standse ved 1 233 Kr. med 50 Kr. i Aldersrente; i København ved en Indtægt af 1 826 Kr. med 84 Kr. i Aldersrente og i Provinsbyerne ved en Indtægt af 1 504 Kr. med 67 Kr. i Aldersrente; man er nemlig gaaet til i Stedet for at standse ved en Sjettedel først at standse ved en Tolvtedel af den faste Rente. Disse Indskrænkninger medfører, at der for By- og Landkommunerne bliver en Udgiftsnedgang, naar vi kommer ned paa Priser som dem, vi havde i 1915—1916, paa ca. 8 Mill. Kr. aarlig. Hvis man vil gennemføre Lovforslagets Princip med Tilladelse til at have egen Indtægt og Formue, vil man ikke kunne graduere det stærkere og give en mindre Præmie, end der her er foreslaaet, for egen Indtægt, og man mener, det er rigtigt socialt set at give en saadan Præmie.

Man har i Udvalget været opmærksom paa, at de enligt stillede vilde blive noget vanskeligere stillet efter denne Lov, og har derfor stillet Ændringsforslaget under Nr. 8, der giver Kommunalbestyrelsen Ret til i Tilfælde, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, at yde den efterlevende Ægtefælle et Tillæg af indtil 25 pCt. af den ham tilkommende Aldersrente. Altsaa udover den Skala, der er foreslaaet af Flertallet, hvor Aldersrenten er sat til 462 Kr. paa Landet, vil Kommunerne faa Ret til i særlige Tilfælde, hvor man mener, at en Mand, der har mistet sin Ægtefælle, er blevet vanskelig stillet, at yde et Tillæg af 25 pCt. til Aldersrenten. Man mener, at man derved har opfyldt et Retfærdighedskrav. Jeg tror, man vil opdage i det praktiske Liv, at der skal mere end Halvdelen af, hvad det koster for et Ægtepar, og noget mere end foreslaaet i Lovforslaget til, for at en enlig Mand eller Kvinde skal kunne leve, og Statistikken over, hvad der ydes i Alderdomsunderstøttelse for Tiden, viser ogsaa, at man ved den har Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold.

Det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet til § 8 under Nr. 19, tilsigter at klarlægge Forholdet, hvis Rentenyderens Indtægter formindskes eller forøges. Man mener ved dette Ændringsforslag at have gjort det klart, at hvis en Aldersrentenyders Indtægt gaar op eller ned, skal Kommunalbestyrelsen straks tage Hensyn dertil.